

ESPEN OTTOSEN; VI

Dag Jørgen Høgetveit; august 2017

I Utsyn 18.08.17 intervjuer Espen Ottosen Lars Dahle:

"Hvorfor tror du trosforsvar-interessen øker?"

-En viktig grunn er at unge i kristne miljøer vokser opp med en dyp spenning mellom overlevert tro i familie og forsamling og sekulære påstander i medier og utdanning. De opplever at Bibelens sannhetspåstander kolliderer med samtidens sekulære selvfølgeligheter. Derfor spør mange unge kristne etter troverdige, livsnære og slitesterke svar."

Slik kan det også sies.

"Det er interessant å merke seg", skriver red. Ottosen i leder samme nr., "at Øivind Andersen, rektor i en årrekke ved Fjellhaug, mente at "evolusjonismen har mye for seg som en vitenskapelig arbeidshypotese" og der "har sin berettigelse"."

'Evolusjon' kvalifiserer knapt nok for hypotese, men jeg registrerer med interesse at Andersen ikke benevner evolusjonismen vitenskapelig teori.

Ottosen skriver at "Andre teologer som har møtt stor tillit i NLM, har minst like tydelig akseptert evolusjonslæren... Bo Giertz, C.S. Lewis ("Jeg er en meget ordinær legmann i Den engelske kirke")) og John Stott."

C.S. Lewis skrives i sin tidligere kristen-tid ha vært villig å akseptere evolusjon. Det varte ikke. Jerry Bergman gjengir R.L. Numbers: "the apologist C.S. Lewis found the "arguments against evolution increasingly compelling - and the pretensions of many biologists repellent, "and he even wrote that evolution may be "the central and radical lie in the whole web of falsehood that now governs our lives"."

"Ja, selv den amerikanske teologen B.B. Warfield (1851-1921) - som tidlig snakket om Bibelens ufeilbarlighet - så ingen grunn til å avvise evolusjonslæren", fortsetter Ottosen.

Neida; Jeg siterer Don Batten & Jonathan Sarfati's 15 Reasons to take Genesis as History: "I de Forenede Stater er Princeton-seminaret et klassisk eksempel: Den (ellers) store presbyterianske teologen Charles Hodge vedgikk at lange tidsaldre av verdenshistorie syntes å være i strid med den likefremme Mosaiske beretning, men ikke desto mindre bøyet han seg for autoriteten til "vitenskap", og tilpasset så sin forståelse av Bibelen. Derfor, selv om han raste mot darwinisme som regelrett ateisme, så hadde kamelen nesen sin i teltet. Hanssønn og etterfølger, A.A. Hodge, aksepterte millioner av år og lekte med idéen om teistisk evolusjon. Hans etterfølger, B.B. Warfield (som var konservativ nok til å signere det velkjente "Fundamentals-" dokumentet), tok denne "re-justeringen" av Skriften til dens neste logiske trinn og kalte seg darwinist. Den neste generasjon aksepterte ikke bare darwinisme/millioner av år, men dro i tvil bibelsk autoritet direkte. Så brøt konservative som J. Gresham Machen ut, og grunnla Westminster Theological Seminary i 1929. Princeton, som en forsvarer av ufeilbarlighet og bibelsk autoritet, er ikke mer."

Organisasjonen Skaper, et tiltagende Ottosen-tema synes det som, "har imidlertid ikke plass for evolusjonskritikere som Fjeldskaar. Kvalbein, Nordgård, Gjedrem og Kanestrøm. Årsaken er at organisasjo-

nens trosgrunnlag fastslår at "Gud skapte verden særdeles god på 6 dager a 24 timer for ca. 6000 år siden". Det holder altså ikke for å delta i Skaper å ha stor tillit til Bibelen, mene at Adam og Eva var historiske personer og..."

Nei; det holder ikke. Det holder ikke å erklære "stor tillit til Bibelen, mene at Adam og Eva var historiske personer", og samtidig bestride/avfeie/bortforklare Bibelens oppgitte data for når i verdenshistorien Adam og Eva blev til ("fra verdens grunnvoll blev lagt" Luk.11,50-51;Mark.10,6;Rom.1,20), og bestride/avfeie/bortforklare Bibelens oppgitte data for tidspunktet (ihht. Augustin, Luther, Kepler, Newton, James Ussher, omkring 6000 år tilbake); marxist-ateist-evolusjonist Stephen J. Gould skriver "I shall be defending Ussher's chronology as an honorable effort for its time..." "Ussher represented the best of scholarship in his time. He was part of a substantial research tradition, a large community of intellectuals working toward a common goal under an accepted methodology"; en metodologi som ikke lengre finnes adekvat for Gould (1941-2002); ei heller for Ottesen.

"Skriften, ikke vitenskap, er all sannhets ultimate test. Og jo lengre evangelikalisme beveges fra den overbevisning, jo mindre evangelisk og mere humanistisk blir den." (John MacArthur: The Battle for the Beginning)

Og ungdommen (som oven sitert) "opplever at Bibelens sannhetespåstander kolliderer med samtidens sekulære selvfølgeligheter..."